

حاشیه «املاک نجومی» ناتمام به سال جدید کشیده شود. سال سرنوشت سازی که البته معلوم نیست چگونه می خواهد حجم سنگین پرونده های «مجهول» را لا به لای رقیب تراشی ها و رقیب سازی ها «معلوم» کند. آخرین جدال شورایی ها در این باب، یکماه مانده به سالی که تا چند روز دیگر تمام می شود، در واقع به جلسه علنی نوزدهم بهمن ماه برمی گردد. جلسه ای که اگر چه، به روال جلسات گذشته شورا بعد از حادثه پلاسکو، پر لفظ و پر حاشیه گذشت، اما برخی اعضا را مجبور به پذیرش سخنانی کرد که پیش از آن، بیشتر به «حرف و حدیث» تعبیر می شد. در آن روز محسن پیرهادی، بعد از درگیری لفظی چند دقیقه ای برخی از اعضا درباره رفتار سوگیرانه صداوسیما ملی درباره پوشش خبری حادثه پلاسکو به ناگهان، زاویه سخنانش را از دایره «انتقادات» به «دادگاهی کردن برخی از اعضای اصلاح طلب» تغییر داد و با صراحت ربه محسن سرخو که از این رفتار جانبدارانه گلابه می کرد، اعلام کرد: «چرا همیشه شما تئوریک رسانه های بیگانه می شوید. موضوع املاک نجومی هم تهمت بود که شما و رسانه های بیگانه زدید و باید برای آن به دادگاه رفته و جواب بدهید.» همین حرف او کافی بود تا جوشور، آتشخیزتر از دقیقه های قبل بشود و تصاویر فراموش شده املاک نجومی بار دیگر به حافظه ضعیف شورا وارد شود! پیرهادی در آن روز لفظاً پذیرفت که برای خانه اش فقط ۱۷۰ میلیون تومان تخفیف گرفته و این موضوع، بعد از ۱۴ سال کار کارمندی در شهرداری تهران قابل توجه است! این سخنان البته زمانی مطرح شد که «سرخو» سخنان او را درباره تبدیل پارکینگ آموزشی به مسکونی «دروغ» خوانده بود. اعتراف پیرهادی به دریافت تخفیف ۱۷۰ میلیون تومانی البته واکنش رحمت الله حافظی را هم بدنبال داشت. او چند روز بعد در خبرگزاری ایلنا، تعارفاتش را که خیلی وقت پیش کنار گذاشته بود، بار دیگر به گوشه ای نهاد و گفت که «این مسائل نشانه وجود آثارشی و بی انضباطی مالی و درون سازمانی در مجموعه شهرداری است، معتقدم مقصداً اصلی در بروز چنین مواردی شورا شهرداری تهران است، اما قطعاً افکار عمومی چنین بذل و بخشش ها و ریخت و پاش هایی را از منابع عمومی و جیب مردم نمی پذیرد.» او حتی تلوینا درباره دروغ خواندن برخی اعضای شورا شهر در مسأله املاک نجومی از سوی پیرهادی گفت: «این مسائل باید از سوی مردم و افکار عمومی به قضاوت گذاشته شود. مردم رفتارها را بخوبی رصد می کنند و باید قضاوت نهایی را درباره تک تک ۳۱ عضوی که در این ۴ سال نمایندگی آنها را برعهده داشتند، انجام دهند.»

چرخش ۹۰ درجه در پیچ و خم حسابرسی ها

هر چقدر که «املاک نجومی» با نام ۵ عضو پر آوازه شورا بر سر زبان ها افتاد، به همان میزان هم داستان پر پیچ و خم حسابرسی ها به نام یک عضو پر ماجرا یعنی «علیرضا دبیر» شناخته می شود. ماجرا جویی دبیر البته از آن جهت معنا پیدا می کند که در چرخشی دور از انتظار، به ناگاه «بیارگار» محمد باقر قالیباف به «منتقد سرسخت» او تبدیل شد، تا جایی که در هر آنچه از زیربوم حسابرسی ها در دفاتر رسمی و غیر رسمی آمده بود، حتماً ردپایی از دبیر به جامانده بود. ردپایی که در اوایل، محتاطانه گذاشته می شد، اما سرانجام خشن و بی رحم شد و محمد باقر قالیباف را در تله «شفاف سازی عملکرد مالی اش» انداخت. او به همراه رحمت الله حافظی، چندین بار از شفاف نبودن، وضعیت مالی در شهرداری تهران انتقاد کردند و فضای اردیبهشت ماه آن روزهای شورا را به سمتی بردند تا موضوع حسابرسی ها در جلسات جداگانه ای در روزهای دوشنبه با سختگیری های زیادی برگزار شود.

فروش «بیش از ۸۰ هزار هکتار اراضی ممنوعه عباس آباد از سوی شهرداری تهران» بی شک مهم ترین رویداد گزارش های مالی داستان حسابرسی ها بود. موضوعی که پس لرزه های شدید آن خیلی زود دامن شهرداری چی ها را گرفت و پشت پرده عجیبی را رقم زد. خیلی ها عمیق این اختلافات دامنه دار را به «باج خواهی و باج ندادن» تفسیر کردند. با این همه هیچ گاه از هر دو طرف دعوا، اظهار نظری رسمی در این باب علنی نشد و نطفه اختلافات در «مباحث فنی» خفه شد! اما حاصل تمام این جلسات پر حاشیه، به بحث گذاشتن موضوعات مهمی چون «تشکیل دیوان محاسبات»، «تعیین حسابرس مشترک شورا و شهرداری»، «ایجاد شفافیت مالی در شهرداری تهران و جدی گرفتن بحث حسابرسی ها» بود.

البته جلسات پرتنش همسایگان «بهشت» تنها به این سه موضوع محدود نمی شود، در این سیصد روز سال موضوعات مهم دیگری همچون «ساماندهی دستفروشان»، «جمع آوری معناتان متجاهر و کارتن خواب های هرنی با تمرکز بر پاکسازی پارک شوش و هرنی»، «کاهش اعضای شورای شهر از ۳۱ به ۲۱ نفر»، «استعفای احمد مسجد جامعی از شورا و بازپس گیری دوباره آن»، «نشست زمین و ریزش تونل مترو در شهران و خیابان پیامبر»، نیز بارها و بارها هر دو طیف را در ورطه هم قرار داد و ساعت های نفس گیری را رقم زد.

تخلفات میلیاردری باز شود. این ماجرا البته شهردار تهران را به چندین هفته سکوت واداشت تا زمانی که در یک مراسم سازمانی، به سکوتش پایان داد! محمد باقر قالیباف اگر چه به صراحت اخبار و حواشی ایجاد شده را نپذیرفت، اما در واکنشی غیر مستقیم گفت: «این چند روزه اخباری درباره واگذاری های ویژه می شنوم که باید بگویم واگذاری امتیازات پروانه و زمین بر اساس مقررات انجام شده و تخفیف های این اساس بوده است

و حتی در برخی موارد برخی تعاونی هایی که برای شهرداری تهران و کارکنان نیز نبودند مورد کمک شهرداری قرار گرفته اند؛ همچون تعاونی قوه قضائیه که با کمک شهرداری مشکلاتش مرتفع شد.»

صدای پرونده املاک نجومی، اگر چه این روزها صامت است، اما در زمان خودش سروصدا زیادی داشت، آنقدرها که اعضای شورا را در دوروی هم در موازین قرار داد که بار تخلفاتش تنها بر دوش یک طرف سنگینی می کرد. برای همین از اصلاح طلبان «اصرار» و از اصولگرایان «انکار» شد تا اصلاح طلبانی

عکس: ابو الفضل حسینی/ایران

«مجازی» هم کشاند و محمد مهدی تندگویان همان روز با این پست، ماجرای «املاک نجومی» را دوباره به صدر اخبار آورد. «جلسه امروز با تابلو فهرست املاک نجومی بود. قضاوت آن با خود مردم است و رسانه های آگاه حقیقت را اطلاع رسانی خواهند کرد.» بعد از او، رحمت الله حافظی هم دست به کار شد و یک نکته مهم را رسانه ای کرد. او در گفت و گو با «رادپو اقتصاد» اینطور گفت: «می توانم تذکره به شهردار بدهم یا سؤال بپرسم اما وقتی حرف از استیضاح می شود هیچ کس همراهی نمی کند. پیش از این دو تیم اصولگر و اصلاح طلب در شورا شهر داشتیم که از نظر تعداد رای، هم وزن بودند اما هم اکنون این ترکیب سیاسی بهم خورده است، عده ای همراه شهردار عده ای منتقد هستند، اما کسانی که حرف حق می زنند و مطالبه گر هستند به تعداد انگشتان یک دست هستند و حدود ۲۵ نفر هم آن طرف، حامی شهردار هستند.»

داستان نجومی بگیران از «املاک» تا «فیش های حقوقی»

ماجرای دنباله دار املاک نجومی بیش از آنکه به یک پرونده تخلف مالی پیوند خورده باشد به فهرست بلند بالایی از اسامی «نام آشنا» گره خورده که در صدر آنها یک «نام» بیش از دیگران «خودنمایی» می کند. «یاشار سلطانی» همان چهره پر حاشیه رسانه ای است که با انتشار غیر منتظره و غافلگیرکننده برخی اسامی در «نامه بازرسی کل کشور» در ۹ شهریور ماه، این پرونده را وارد فاز جدیدی از ادعاها، شکایت ها و قوس های نافرجام کرد. داستان نجومی بگیران اگر چه از «املاک» تا «فیش های حقوقی» زمین تا آسمان توفیر داشت، اما همین یک واژه کافی بود تا این پرونده نیز به سیاق گذشته ها، دستاویز بگیر و ببند های حزبی و سیاسی شود. این رویه البته تا جایی پیش رفت که واژه «نجومی»، به ابزار تند و تیز کارزارهای رقابتی میان اهالی «پاستور» و اهالی «بهشت» تبدیل شد تا هر جاکه قافیه تنگ آمد، علیه رقیب استفاده شود! «املاک نجومی» در اصل ماجرای تخفیف و تقسیط های دست و دلبازانه شهرداری تهران بود که نخستین بار از زبان یکی از اعضا در

یکی از جلسات شورا مطرح شد. غلامرضا انصاری در همان زمان با خطاب قرار دادن مهدی چمران گفته بود: «گویا سازمان بازرسی درباره تخلفی بزرگ در فروش املاک شهر تهران وارد شده است؛ اما ما از این گزارش خبر نداریم.»

اوسپس گفته های خودش را تکمیل کرده و رقم این تخلفات را بیش از دو هزار میلیارد تومان و به دستور مستقیم شهردار تهران به مدیران، اعضای شور و برخی افراد حقیقی اعلام کرد! صحبت های او، اما به ساعت نرسیده به صحن رسانه ها آمد تا فشار برای انتشار اسامی بیشتر شود. بخش جنجالی داستان، اما از جایی شروع شد که سایت «معماری نیوز» به انتشار فهرست اسامی اقدام کرد و پارتنامی از نامه سازمان بازرسی کل کشور را به سمت تازه ای کشاند. «در این نامه آمده بود که این زمین ها با قیمت های «بسیار نازل (غیر واقعی)» و «با اعمال تخفیف قابل توجه حداقل از ۱۰۰ میلیون تا بیش از یک میلیارد تومان» و همچنین به صورت «قسط های ۶۰ ماهه» به افراد واگذار شده است و همچنین گفته شده بود که این ۲۰۰ آپارتمان، خانه ویلایی و زمین شهرداری تهران، در مجموع دو هزار ۲۰۰ میلیارد تومان کمتر از قیمت اصلی فروخته شده است.» با این حال آمدن نام ۵ نفر از اعضای شورا شهر (عمدتاً از جناح اصولگر) در این فهرست موجب شد تا شورا شهر از حاشیه امن بیرون آمده و یک پایش به